

Hui 24 d'octubre se celebra, com cada any, el Dia de la Biblioteca. Una iniciativa de l'Associació Espanyola d'Amics del Llibre infantil i Juvenil que va tindre el seu origen l'any 1997. Amics del Llibre s'ha esforçat a donar a conèixer i reconèixer la tasca de les biblioteques, els seus serveis, els seus recursos professionals i agrair i reconèixer la labor dels bibliotecaris i les bibliotecàries. Enguany la celebració tindrà lloc en la biblioteca "Ramón Pérez d'Ayala" (Oviedo) i comptarà amb la participació de bibliotecaris, escriptors, il·lustradors, narradors d'històries, editors, professors, membres de l'associació, responsables polítics i entitats que fomenten l'ús de les biblioteques.

El pregó d'enguany, que reproduïm a continuació, és obra de l'escriptor Gonzalo Moure (Premi Cervantes Chico 2017), i el cartell ha sigut realitzat per l'il·lustrador Alfonso Zapico, Premi Nacional de Còmic en 2012.

El dia de la llum

Vinc del desert del Sàhara, d'inaugurar una biblioteca. Està a Dajla, el més allunyat, el més oblidat dels cinc campaments de refugiats sahrauís. És la quarta biblioteca que construïm, i és preciosa. En el centre hem plantat arbres, perquè els xiquets i els joves del Sàhara puguen experimentar el goig d'asseure's a la seua ombra a llegir un llibre. No volem que eixa biblioteca siga cap "temple de silenci", sinó més aviat un espai de sons, per al soroll. Una biblioteca que ja és el lloc més bell del campament. Un espai per a desitjar anar a buscar una lectura, però també amistat, somnis compartits. Fins i tot amor. Un lloc en el qual enamorar-se mirant uns ulls per sobre d'un llibre. Perquè al cap i a la fi, la biblioteca és el lloc en el qual es descobreix a l'altre, de paper o de carn.

En una pel·lícula inoblidable, la millor pel·lícula de ciència ficció de la història, 2001, una odissea de l'espai, apareix un monòlit cada vegada que l'home es disposa a donar un bot qualitatiu. Kubrick, el seu director, hauria d'haver posat un llibre en el seu lloc. Perquè han sigut els llibres els que han marcat el ritme dels canvis de l'ésser humà. Perquè el llibre és el laboratori de l'home, el lloc en el qual s'experimenta amb emocions, descobriments, utopies, apostes. Som el que som perquè hem pensat i escrit sobre com ser i sobre com no ser. I serem el que pensem, la qual cosa pensem i escriuen les pròximes generacions.

Així que una biblioteca no és solament un lloc en el qual convidar a llegir, sinó també, o per açò, un lloc en el qual convidar a escriure. Les biblioteques del segle XXI són, poden ser, han de ser el planter de noves novel·les, nous monòlits, fites del nostre futur. Si el segle XX va ser sens dubte el segle de la lectura, el segle XXI pot arribar a ser el segle de l'escriptura, ja ho està sent.

Per tot açò construïm biblioteques en els campaments del desert. Perquè no són solament per als sahrauís. Les paga la nostra societat civil, mitjançant socis adults, i mitjançant activitats solidàries en col·legis, instituts i biblioteques. I els alumnes i lectors que les sufraguen es fan conscients de l'extraordinari que és tenir una biblioteca, aprenen a valorar la seua, a defensar-la. Cada biblioteca del desert té darrere a milers de xiquets, joves i adults que l'han fet possible amb el seu xicotet esforç. Sumant. Cada lector sahrauí té al seu costat a milers de lectors, més conscients de la importància d'una biblioteca, perquè amb el seu treball s'ha construït una, en un clima i un lloc tan hostil.

Pensa en la teua biblioteca. Va haver-hi un dia en el qual aqueixa biblioteca no existia. Algú la va somiar, va lluitar per ella, la va omplir de llibres i també de somnis. Fes-te de

l'equip d'aquells que la van fer possible, lluita per un món en el qual no hi haja un ésser humà que no tinga a prop una biblioteca, o un amorós bibliobús. Que no hi haja un sol xiquet, jove o adult, que no agafe la mà d'una bibliotecària que li aconselle, que li oriente en el laberint. Que és el mateix que dir que no hi haja un sol ésser humà connectat al que va ser, la qual cosa és i el que serà.

En la teua mà hi ha milions de mans, estrenyent la teua, acompanyant-te en el camí. Tendres o calloses, xicotetes o grans. En el llibre que t'espera en la tauleta de nit o al costat del sofà, hi ha milions de llibres. Ingenus o complexos, humils o luxosos. Però tots preciosos. Connectats tots per un invisible fil de plata que uneix mà amb mà, prestatgeria amb prestatgeria, un fil inacabable i lluminós. Inacabable, i així siga. Hui és el Dia de la Biblioteca, que és el mateix que dir El dia de la Llum.

Feliç dia, feliç segle.

(Text: Gonzalo Moure. Cartell: Alfonso Zapico)